

Corneliu MORARU*

**RESTAURAREA ȘI CONSERVAREA UNUI INEL DE ARGINT DIN PATRIMONIUL
MUZEULUI DE ISTORIE „PAUL PĂLTĂNEA”, GALAȚI (NR. INV. 34671)**

Rezumat: Articolul descrie procesul de restaurare a unui inel de argint datând din secolele XVIII-XIX, aparținând patrimoniului Muzeului de Istorie „Paul Păltănea” din Galați. Se scot în evidență operațiunile de conservare și de restaurare aplicate obiectului.

Cuvinte cheie: restaurare, conservare, inel, argint, tratament chimic, Muzeul de Istorie Galați.

**THE RESTORATION AND THE PRESERVATION OF A SILVER RING
BELONGING TO THE PATRIMONY OF „PAUL PĂLTĂNEA” HISTORY MUSEUM
OF GALAȚI (INV. NO. 34671)**

Abstract: The article describes the restoration process of a silver ring dating from the XVIII-XIX-th centuries belonging to the patrimony of „Paul Păltănea” History Museum of Galați. The preserving and restoring operations applied to the object are highlighted.

Keywords: restoration, conservation, ring, silver, chemical treatment, History Museum of Galați.

Inelul de argint a fost descoperit în curtea Bisericii Sf. Nicolae din Galați, de către arheologul Ilie Costel, ca urmare a efectuării unei săpături pentru degrevarea de sarcină arheologică a unei porțiuni de teren, în anul 2013.

Ca urmare a săpăturii au fost descoperite mai multe morminte, inelul fiind găsit la data de 1 octombrie 2013, în M.5, la adâncimea de 1,80 m. El aparține epocii medievale târzii, secolele XVIII-XIX. Tehnica de execuție este baterea, cizelarea, ambutisarea, lipirea. Are un diametru de 21 mm și o greutate de 2,29 de gr.

Codul RAN al obiectului este 5105.14.

Inelul este din argint, cu chaton oval, prevăzut în montură cu sticlă verde, fațetată dreptunghiular. Chaton-ul este montat în ramă din argint aplicată și cu mici

*Muzeul de Istorie „Paul Păltănea”, Galați (ce_moraru@yahoo.com).

triunghiuri ambutisate, cu o bordură la bază, având urme de uzură pe o parte. Piatra, de culoare verde, fațetată dreptunghiular, este fisurată în multe locuri.

Pentru stabilirea procedurilor de restaurare și conservare am examinat inelul.

Mediul de zacere, pământul, era compus din acizi, baze, săruri, oxigen și hidrogen sulfurat, la care se adaugă apa. Toate aceste substanțe chimice, cu o puternică capacitate de dizolvare, au degradat inelul. Procesul de formare a produșilor de coroziune a început prin acțiunea substanțelor chimice și atacarea suprafeței inelului, rezultatul fiind un strat neprotector care distrugea obiectul.

Obiectul era acoperit de o crustă groasă, cu forme neregulate, de culoare gri închis (acantit – Ag_2S), având zone neregulate de verde prăfos (atacamit – $\text{Cu}_2\text{Cl}(\text{OH})_3$), de compuși rezultați în urma coroziunii.

Degresarea inelului s-a realizat cu soluție de apă distilată și cu detergent neionic de tip Romopal 20%, pentru îndepărtarea prafului, a depunerilor de produși anorganici și a depunerilor mecanice. Au urmat perieri mecanice succesive, cu perii cu fir moale.

Apoi, s-a trecut la imersia în soluție de apă distilată și alcool 20% și la efectuarea tratamentului chimic pentru îndepărtarea produșilor de coroziune specifici. Tratamentul chimic stabilit pentru acest obiect a constat, într-o primă etapă, din imersia în soluție de Complexon III 0,1 cu pH corectat, 9-10, în serii de câte 15 minute. În paralel, s-au executat o curățare cu bisturiul, perieri mecanice succesive cu perie cu fir moale, pentru înlăturarea produșilor de coroziune activi.

După îndepărtarea în totalitate a produșilor de coroziune a urmat neutralizarea soluțiilor chimice prin imersia inelului în apă distilată. Băile au fost repetate până când pH-ul apei de spălare a devenit neutru ($\text{pH}=7$). Verificarea eficienței neutralizării s-a făcut folosind testul clorurilor, prin prelevarea unei probe de soluție, în prezența azotatului de argint.

S-a continuat cu uscarea piesei în etuvă, la 105°C , urmată de uscarea liberă, pe hârtie de filtru.

Pentru conservarea obiectului s-a făcut o pelicularizare repetată, cu lac incolor.

Fig. 1. Obiectul înainte de restaurare.

Fig. 2. Obiectul în timpul restaurării.

Fig. 3. Obiectul, după restaurare.